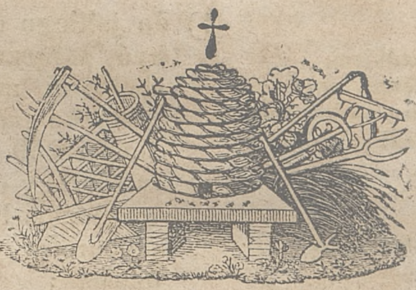
Rok XIIIty. Nr. 1.

Szkółka niedzielna

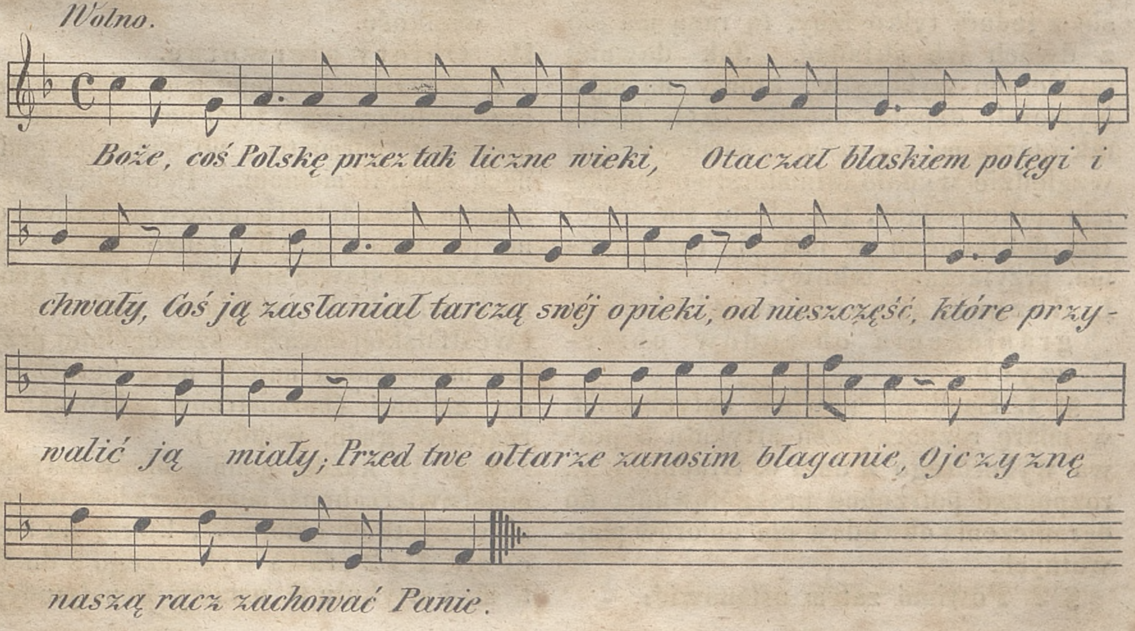
Módl się i pracuj, a będziesz szczęśliwy.

Leszno. — *Nowe Lato*, dnia 1. Stycznia 1849.

Religia.

Pieśń do Boga.

Zaczynając rok nowy, albo, jak Ojcowie nasi mówili, nowe lato, od czegóż począć, jeźli nie od Boga? — i o cóż Go błagać, jeżeli nie o to, co każdego Polaka, po duszy zbawieniu, najbardziéj obchodzić powinno, jeźli nie o całość Ojczyzny?! — A więc korném sercem zaśpiewajmy społem:

2.

Ty, któryś potém tknięty jéj upadkiem,
Walczących wspierał za najświętszą sprawę,
I chcąc świat cały mieć jéj męstwa świadkiem,
W nieszczęściach samych pomnażał jéj sławę.
Przed twe ołtarze i t. d.

3.

Wróć nowéj Polsce świetność starożytną,
Użyźnij pola, spustoszałe łany;
Niech szczęście, pokój, na wieki w niéj kwitną,
Poprzestań kary, Boże zagniewany!
Przed twe ołtarze i t. d.

Rozmaitości.

Regulamin

tyczący się wykonania prawa wyborczego dla drugiéj izby z d. 6. Grud. 1848 r.

Według rozporządzenia królewskiego ma być na nowo sejm do Berlina zwołany. W przeszłym roku składał się z jednéj tylko izby, tą razą ma się z dwóch izb składać. Jak dawniéj wybierano wyborców, którzy na sejm wybierali deputowanego, czyli posła, tak i teraz ma się dziać to samo. W tym względzie wydało Ministerstwo regulamin, przepisujący, jak się to ma dziać! Dla dokładnego w nim się rozpatrzenia, przytaczamy takowy:

I. Rozporządzenia względem ograniczenia obwodów obiorczych.

§. 1. Landraci powinni natychmiast, w miarę rozporządzeń artykułu 3 prawa wyborczego z dnia 6. Grudnia t. r., rozpocząć potrzebne przygotowania do ograniczenia obwodów dla obiorów pierwotnych.

§ 2. Powinni zatém ustanowić:

1) do jakiego obwodu obiorczego mają być połączone te gminy i te posiadłości nienależące do żadnego związku gminnego, których liczba ludności 250 dusz nie wynosi. Tak utworzony obwód równym jest, pod względem liczby obrać się mających wyborców, gminie z taką samą ludnością;

2) daléj liczbę wyborców przypadających wedle stosunku prawnego na pojedyńcze obwody. W gminach mających więcéj nad 1000 mieszkańców, stanowi zwierzchność gminna pod dozorem landrata liczbę i ograniczenie obwodów obiorczych. Ponieważ żaden obwód nie ma wybrać więcéj nad 10. wyborców, przeto też żaden obwód obiorczy niepowinien zawierać zupełnie 2,750 mieszkańców. Aby uniknąć znużenia zgromadzenia obiorczego, będzie stósowném obwodom średnią dać wielkość.

II. Obiory pierwotne.

§ 3. Obior zostaje pod kierunkiem przewodniczącego, tego zaś w miastach magistrat (burmistrz), po wiejskich gminach landrat mianuje. Podobnież wyznacza się zastępca przewodniczącego, na przypadek gdyby tenże dla jakich przeszkód stawić się nie mógł. W gminach wiejskich prowincyi nadreńskiéj i westfalskiéj zważać szczególniéj przy tém mianowaniu należy na zwierzchności gminne (burmistrzów, ławników, rządców gmin, wójtów).

§ 4. W każdéj gminie ułoży natychmiast zwierzchność miejscowa listę imienną wszystkich obiorców, którzy na mocy art. 1 i 2 prawa wyborczego z dn. 6. t. m. i artykułu 6. ustawy konstytucyj-

néj do głosowania są uprawnieni, i wyłoży tę listę w pewném miejscu tak, aby ją każdy mógł przejrzeć, i ogłosi publicznie, że tak uczyniła. Kto sądzi, że w liście pominiętym został, musi w przeciągu trzech dni po ogłoszeniu reklamacyą swoję podać i poświadczyć. Rozstrzyganie takowych reklamacyj należy do téj zwierzchności, która wedle § 3. przewodniczących obiorom mianuje.

§ 5. Obiory odbędą się we wszystkich obwodach obiorczych w całym obrębie monarchii dnia 22go Stycznia roku przyszłego. Jeżeli w jedném i tém samém miejscu znajduje się kilka oddziałów obiorczych, wtedy obiór nastąpi wszędzie o téj saméj godzinie.

§ 6. Obiorców należy zawezwać do obioru przez publiczne ogłoszenie, jakie w każdém miejscu jest używane.

§ 7. Nieprzytomni nie mogą żadną miarą, ani przez zastępców, ani téż na inny jakikolwiek sposób mieć udziału w obiorach.

§ 8. Na zgromadzeniu odczytają się nasamprzód listy obiorców i oznaczy się, którzy z obiorców są przytomni. Każdy z przytomnych, nie uprawniony do głosowania, musi się oddalić, i takim sposobem zagai się zgromadzenie. Obiorcy, którzy późniéj przybędą, muszą się niezwłocznie przewodniczącemu meldować i następnie jako przytomni dać zapisać.

§ 9. Z pośród przytomnych przewodniczący wyznacza protokólistę i 2. aż do 8 rachmistrzów, których zobowięzuje podaniem prawéj ręki zamiast przysięgi.

§ 10. Przewodniczący każe przez rachmistrzów rozdawać między obiorców stemplowane karteczki, które do każdego głosowania osobnym znakiem opatrzone być muszą.

§ 11. Każdy obiorca pisze na wręczonéj mu kartce nazwisko wyborcy, którego sobie życzy. Kartki, na których znajduje się więcéj niż jedno nazwisko, lub nazwisko osoby, która obraną być niemoże — również te, z których niemożna obranego niewątpliwie wyczytać, i te wreszcie, które są niestęplowane lub niedostatecznie oznaczone, są nieważne.

Obiorcy, którzy nieumieją pisać, dają karteczki swoje protokóliście, który żądane od nich nazwisko napisać musi.

§ 12. Rachmistrze zbierają karteczki po ich zapisaniu i kładą je do skrzynki stojącéj przed przewodniczącym i protokólistą.

§ 13. Po skończeném zbieraniu karteczek oznajmia przewodniczący, że głosowanie skończone, poczém już do tego głosowania żadne karteczki się nieprzyjmują.

§ 14. Nieodwinięte karteczki rachują się głośno; gdyby wypadek tego rachunku nie miał się zgadzać z liczbą przytomnych i w skutek tego wzbudzać podejrzenie, natenczas przewodniczący rachmistrze mają prawo uważać głosowanie za nieważne i nakazać nowe.

§ 15. Jeden z rachmistrzów odczytuje głośno kartki, okazując je w przytomności całego zgromadzenia, protokólista nadznacza je przy nazwisku każdego kandydata i natychmiast głośno rachuje.

§ 16. Ten, który otrzymał nadpołowiczną większość głosów, jest obrany.

§ 17. Do nadpołowicznéj większości

należy więcéj niż połowa ważnych karteczek.

§ 18. Jeżeli się większość nadpołowiczna nieokazała, wtedy tych 5. kandydatów, którzy najwięcéj otrzymali głosów, pod ściślejsze głosowanie wziąść należy. Jeśli i przy tym obiorze nie okaże się żadna nadpołowiczna większość, wtedy tych dwóch kandydatów, którzy przy ściślejszém głosowaniu najwięcéj otrzymali głosów, pod powtórne ściślejsze głosowanie wziąść należy. Jeśli przy tym ostatnim obiorze wydarzy się równa ilość głosów, natenczas rozstrzyga los pociągnięty ręką przewodniczącego obiorom.

O wypośrodkowaniu kandydatów, których, stósownie do powyższego przepisu, daje się pod ściślejsze głosowanie, rozstrzyga, przy równéj ilości głosów, także los.

§ 19. Przy ściślejszém głosowaniu tylko kartki z nazwiskami podanych do ściślejszego głosowania kandydatów są ważne, wszystkie inne nieważne.

§ 20. O ważności pojedyńczych karteczek stanowią przewodniczący rachmistrze.

§ 21. W obwodach obiorczych, w których, więcéj niż jednego wyborcę obrać trzeba, powyższe postępowanie zastósowaném będzie z tém zastrzeżeniem, że dla każdego wyborcy nowy następuje obiór.

§ 22. Protokół obioru, który ma być spisanym podług dołączonych formularzy, podpisują przewodniczący rachmistrze i protokólista, i odsyłają go natychmiast do komisarza wyborczego (§ 25.), który pod formalnym względem obiory rewiduje.

§ 23. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do formalnéj ważności jakiego obioru, natenczas trzeba je zgromadzeniu wyborców przedłożyć; zgromadzenie to stanowi o ważności obioru, i po wykluczeniu wyborcy, którego obiór był nieważnym, rozpoczyna bezpośrednio swą przynależną czynność.

III. W y b ó r d e p u t o w a n y c h.

§ 24. Rejencya tworzy, stósownie do ludności, okręgi do wyborów deputowanych (art. 5 i 6 prawa tyczącego się wyborów). Przy odgraniczaniu tych okręgów trzeba mieć wzgląd na to, żeby ile możności unikać rozdziału powiatów i nieutrudzać bez potrzeby wyborcom udziału w wyborach.

§ 25. Rejencya wyznacza komisarza wyborczego i miejsce wyborów, i uwiadomia o tém przez landratów przewodniczących wyborom.

§ 26. Komisarz wyborczy układa, podług oddanych mu spisów obiorczych, spis wyborców i wzywa ich piśmiennie do wyboru deputowanych, których okręg wyborczy ma wybrać.

§ 27. Wybór deputowanych odbędzie się w całéj monarchii dn. 5. Lutego r. p.

§ 28. Przy wyborze deputowanych zastósować należy przepisy powyższych §§ 7 do 21, z wyjątkiem §§ 9 i 18, na których miejsce następujących rozporządzeń trzymać się należy.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

SZKOŁKA NIEDZIELNA wychodzi, co tydzień pół arkusza, za umiarkowaną cenę rocznie złp. 4., półrocznie złp. 2. Wszystkie królewskie urzędy pocztowe i księgarnie przyjmują przedpłatę, i dostawiają Szkółkę co tydzień, bez podwyższenia ceny, Abonentom.

Nakładem i drukiem *Ernesta Günthera* w Lesznie. — (Redaktor: X. *T. Borowicz.*)